

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

Basic Factors of Thai Tourist Behavior Case Study: Bang Pa in Royal Palace

ปัจจัยพื้นฐานทางการท่องเที่ยวและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของชาวไทยต่อ พระราชวังบางปะอิน

พงศธร โกลมทิต¹

Abstract

The purpose of this research were to study tourist behavior of Thai tourists who visited Bang Pa In Royal Palace classified by demographic factors of gender, age, education level, occupation and income ; to study the relations hips of basic factors with tourist behaviors of Thai tourist at the mansion. The sample of the research study consists of 400 Thai Tourists who visited Bang Pa in Royal Palace. A questionnaire was employed to collect research data. The SPSS computer program was employed to statistically Process the research data. Statics for data analysis were the Percentage, mean, standard deviation, t-test, and one-way analysis of variance, Least Significant Difference (LSD) method of pair-wise comparison, Pearson's correlation, Chi-square, and canonical correlation. The 05 level of statistical significance was predetermined for hypo thesis testing. Research findings revealed that the majority of the samples were with the ages of thirty-one to forty years, with educational level of high school/higher

certificate of vocational education, with occupation as employees, and with income between 10,001 – 20,000 baht. Results of hypothesis testing were as follows:1. Tourists with different genders had statistically different tourist behaviors or the aspect of time interval of visit and accompanying persons while other aspects were not significantly different.2. Tourists with different ages differed significantly or tourist behavior aspects of tourist objectives and participating in activities; while the aspects of tourist point and accompanying persons were not significantly different.3. Tourists with different education levels differed significantly or tourist behavior aspects of tourist point, finding and participating in activities and accompanying persons; while the aspects of tourist objectives, interesting tourist point, time interval of visit and trend for re-visit were not significantly different. 4. Tourists with different occupation differed significantly or tourist behavior aspects of time interval of visit, finding and participating in activities and accompanying persons while the aspects of tourist objectives, tourist point, tourist expense and trend for re-visit were not significantly different. 5. Tourists with

¹พงศธร โกลมทิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, กรุงเทพมหานคร
โทร 0 2160 1520 โทรสาร 0 2160 1520

different income had statistically different tourist behaviors or the aspect of interesting tourist point ; while other aspects, namely, tourist objectives, tourist expense, time interval of visit, finding and participating in actives, accompanying persons and trend for re-visit were not significantly different.

6. Internal factors as a whole correlated significantly with tourists behavior aspects of tourist expense, and trend for re-visit.

7. External factors as a whole correlated significantly with tourists behavior aspects of tourist expense, and trend for re-visit.

Keywords: Basic Factor, Bang Pa in Royal Palace, Behavior, Tourism, Thai-Tourist

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ ศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่มาเที่ยวชม พระราชวังบางปะอิน จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่พระราชวังบางปะอิน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าชมภายในพระราชวังบางปะอินจำนวน 400 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลในการวิเคราะห์ ข้อมูลทาง สถิติใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Sciences) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความสัมพันธ์เชิงตัวแปรเชิงกลุ่ม การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์ ความแตกต่างเป็นรายคู่ใช้วิธี Lest Significant Difference (LSD) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน และ สถิติไคสแควร์ ใช้กำหนดนัยสำคัญของการทดสอบ

สมมติฐานไว้ที่ระดับ 0.5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีช่วงอายุ 31-40 ปี มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ประกอบอาชีพ ลูกจ้าง/พนักงานเอกชน และมีรายได้อยู่ในช่วง 10,001-20,000 บาทสำหรับการทดสอบสมมติฐานปรากฏผลดังนี้

1. นักท่องเที่ยวมีเพศที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ด้านช่วงเวลาในการเข้าชม และด้านบุคคลที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

2. นักท่องเที่ยวที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในวัตถุประสงค์ของการมาท่องเที่ยว การค้นหาและการเข้าร่วมกิจกรรม ส่วนพฤติกรรมการท่องเที่ยวในจุดสนใจในการท่องเที่ยว ช่วงเวลาเข้าชม และบุคคลที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวไม่ต่างกัน

3. นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในจุดสนใจในการท่องเที่ยว การค้นหาและการเข้าร่วมกิจกรรม ส่วนพฤติกรรมการท่องเที่ยวในจุดสนใจในการท่องเที่ยว ช่วงเวลาเข้าชม และบุคคลที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวไม่ต่างกัน

4. นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้าน ช่วงเวลาในการเข้าชม การค้นหาและการเข้าร่วมกิจกรรม และบุคคลที่ร่วมเดินทาง ส่วนในด้านวัตถุประสงค์ในการมาท่องเที่ยว จุดสนใจในการท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว และแนวโน้มในการเดินทางมาท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน

5. นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียงด้านเดียว คือ จุดสนใจในการท่องเที่ยว ส่วนอื่นๆ คือ วัตถุประสงค์ในการมาท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ช่วงเวลาในการเข้าชม

การค้นหาและการเข้าร่วมกิจกรรม บุคคลที่ร่วมเดินทาง และแนวโน้มในการเดินทางมาท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน

6. ปัจจัยภายในโดยรวม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในพระราชวังบางปะอิน ในด้านค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยว และในด้านแนวโน้มในการกลับท่องเที่ยวซ้ำอีกในอนาคต

7. ปัจจัยภายนอกโดยรวม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว ในพระราชวังบางปะอิน ในด้านค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยว และแนวโน้มในการกลับท่องเที่ยวซ้ำอีกในอนาคต

คำสำคัญ : ปัจจัยพื้นฐาน, พฤติกรรม, การท่องเที่ยว, นักท่องเที่ยวชาวไทย, พระราชวังบางปะอิน

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันธุรกิจการท่องเที่ยว มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งในด้านสังคมและเศรษฐกิจ(ฉลองศรี พิมพ์มพงษ์, 2542) ในแต่ละปีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มขึ้นทุกปี (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546). เนื่องจากประเทศไทยมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติหลายด้านด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อันได้แก่ เกาะภูเก็ต หาดพัทยา เมืองเชียงใหม่ และอื่นๆ(ศรีประภา ชัยวรวัฒน์, 2545) นอกจากนี้ประเทศไทยยังมีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม อันได้แก่ สุโขทัย อุทยาน และสถานที่ท่องเที่ยวทางโบราณสถาน โบราณวัตถุ ได้แก่ วัดพระแก้ว พระที่นั่งวิมานเมฆ พระราชวังดุสิต พระราชวังสนามจันทร์ และ พระราชวังบางปะอิน (สุชญา วัชรารักษ์, 2546)สำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทย รัฐบาลและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้กระตุ้นชาวไทยอยู่เสมอในช่วง 3 ปีที่ผ่านมาให้ชาวไทยนิยมการท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ นอกจากนี้เมื่อพิจารณา

จากนโยบายของภาครัฐจะเห็นได้ว่าในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินับแต่ฉบับที่ 4 เป็นต้นมา การท่องเที่ยวได้พัฒนาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน (ประมุข แก้วเนียม, 2530)

อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจะทำให้ประเทศมีรายได้เพิ่มมากขึ้นในแต่ละปี แต่ทางรัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญ โดยการสนับสนุนและปลูกจิตสำนึกให้คนไทยเที่ยวเมืองไทย ดังจะเห็นได้จากนโยบายหลักที่ว่า ด้วยการส่งเสริมให้คนไทยเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศกว้างขวางยิ่งขึ้น โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบและดำเนินงานเกี่ยวกับด้านการท่องเที่ยวได้เล็งเห็นความสำคัญของคนไทยด้วย ไม่เฉพาะแต่ชาวต่างชาติเท่านั้น อย่างไรก็ตามเมื่อนโยบายวัตถุประสงค์ และเป้าหมาย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวภายในประเทศของคนไทยบรรลุผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิภาพคนไทยจะมีส่วนอย่างมากในกรณีที่กระตุ้นหรือดึงดูดให้เกิดการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติตลอดจนก่อให้เกิดความประทับใจโดยเฉพาะในเรื่องของศิลปวัฒนธรรมเป็นโอกาสของคนไทยที่จะช่วยในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมประเพณีให้ชาวโลกได้รับรู้ (บุญณินดา โสตา, 2544)

จากความสำคัญที่ได้กล่าวไปแล้วจะเห็นได้ว่าการท่องเที่ยวนับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของชาติไทย สำหรับสถานที่ท่องเที่ยวภายในประเทศ มีอยู่มากมายไม่อาจกล่าวได้หมด ทั้งนี้ เนื่องมาจากการท่องเที่ยวในประเทศนั้นมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญสวยงามอย่างมาก สามารถแบ่งตามลักษณะการท่องเที่ยว ได้แก่ ลักษณะการท่องเที่ยวเพื่อชมความสวยงามของธรรมชาติเป็นการผ่อนคลายด้วยการเข้าชมสภาพแวดล้อมที่สวยงามบริสุทธิ์ มีบรรยากาศที่สดชื่นและลักษณะการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาหาความรู้

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

เป็นการเข้าชมในสิ่งที่นักท่องเที่ยวสนใจเป็นพิเศษ อาจมีสิ่งที่สวยงามในสายตาของคนทั่วไป แต่เป็นสิ่งแปลกใหม่ที่นักท่องเที่ยวไม่เคยพบเห็นหรือหาชมได้ยากและอาจมีอยู่เฉพาะบางสถานที่เท่านั้น (อารณีย์ วิวัฒนาการณ์, 2546) สำหรับนักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์ดังกล่าว มักจะไปท่องเที่ยวในสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ ภาพวาด จิตรกรรม ศิลปะ วัตถุโบราณ ศึกษาชีวิตความเป็นอยู่ เป็นต้น

จากวัตถุประสงค์และประเภทของสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ หากจะกล่าวถึงเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร ที่นักท่องเที่ยวจะใช้เวลาเล็กน้อยในการพักผ่อน เพื่อเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆต่อไป ก็มีสถานที่ที่มีความสำคัญและสวยงามอยู่มาก และสถานที่ที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจในความสวยงามของสถาปัตยกรรม ศิลปวัฒนธรรมที่สะท้อนความเจริญรุ่งเรืองของประเทศไทยในอดีตได้เป็นอย่างดี คือ พระราชวังบางปะอินมีประวัติความเป็นมาตามพระราชพงศาวดารครั้งกรุงศรีอยุธยาว่า พระเจ้าปราสาททองหรือพระศรีสรรเพชญ์ที่ 5 (พ.ศ.2172 - 2199) ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระราชวังแห่งนี้ขึ้นบนเกาะบางเลนในลำแม่น้ำเจ้าพระยาตามพระราชพงศาวดารกล่าวว่า พระเจ้าปราสาททองเป็นพระราชโอรส ของสมเด็จพระเอกาทศรถ ประสูติกับหญิงสาวชาวบ้าน พระองค์ทรงพบเมื่อครั้งเสด็จพระราชดำเนินโดยเรือพระที่นั่ง แล้วเกิดล้มลงตรงเกาะบางปะอิน เมื่อพระเจ้าปราสาททองขึ้นครองราชย์ในปี พ.ศ. 2173 แล้ว ต่อมาในปี พ.ศ.2175 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างวัดขึ้นวัดหนึ่ง บนเกาะบางปะอิน ตรงบริเวณเคหสถานเดิมของพระมรดา พระราชทานชื่อว่า “วัดชุมพลนิกายาราม” และให้ขุนสระน้ำสร้างพระราชนิเวศน์สถานขึ้นกลางเกาะเป็นที่สำหรับ เสด็จประพาสแล้วสร้างพระที่นั่งองค์หนึ่งขึ้นริมสระน้ำนั้น พระราชทานนามว่า “พระที่นั่งไอศวรรย์ทิพยอาสน์” พระราชวังแห่งนี้คงเป็นที่ประพาสสำราญพระราชหฤทัย ของ

พระเจ้าแผ่นดินในสมัยกรุงศรีอยุธยาตลอดและคงรกร้างทรุดโทรมไปแต่ครั้งเสียกรุงศรีอยุธยาเมื่อ พ.ศ. 2310 เป็นต้นมา พระราชวังบางปะอินได้รับการบูรณะฟื้นฟูขึ้นอีกครั้งในสมัยรัชกาลที่ 4 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯให้สร้างพระที่นั่งองค์หนึ่งสำหรับเป็นที่ประทับมีเรือนแถวสำหรับฝ่ายในและมีพลับพลา เป็นต้น ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 พระองค์ทรงโปรดที่จะเสด็จประพาสพระราชวังบางปะอินอยู่เสมอด้วยทรงปรารถนาว่าเป็นเกาะอยู่กลางน้ำ เงียบสงบร่มรื่น และเคยเป็นที่เสด็จประพาสของ สมเด็จพระบรมชนกนาถมาก่อนจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระที่นั่งและสิ่งก่อสร้างต่างๆ ขึ้นดังที่ปรากฏให้เห็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ซึ่งยังคงใช้เป็นที่ประทับ ที่ต้อนรับพระราชอาคันตุกะ และพระราชทานเลี้ยงรับรองในโอกาสต่าง ๆ เป็นครั้งคราว

จากปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมปี 2554 จำนวนนักท่องเที่ยวประมาณ 369,353 คน ในปี 2555 จำนวนนักท่องเที่ยวประมาณ 443,582 คน ในปี 2556 จำนวนนักท่องเที่ยวประมาณ 517,285 คน (สถิติข้อมูลนักท่องเที่ยวชาวไทยในพระราชวังบางปะอิน 2557)ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยต้องการศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ อันได้แก่ ปัจจัยภายในและภายนอกที่ส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยพื้นฐานกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในพระราชวังบางปะอิน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในพระราชวังบางปะอิน จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และ รายได้

2. เพื่อวิเคราะห์และศึกษาปัจจัยพื้นฐานที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในพระราชวังบางปะอิน

วิธีการดำเนินการวิจัย

วิธีการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการดำเนินงานวิจัยประกอบด้วย

1) กลุ่มตัวอย่าง

ขนาดกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบวิจักษณ์ญาณ โดยเลือกเก็บตัวอย่างจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและใช้วิธีเลือกแบบ Non - probability โดยการเลือกตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience) ด้วยการแจกแบบสอบถามให้กับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวชมภายในบริเวณพระราชวังบางปะอิน ที่ผู้วิจัยไม่ทราบจำนวนนักท่องเที่ยวที่แท้จริง คำนวณกลุ่มตัวอย่างจากสูตรได้จำนวนตัวอย่าง 385 คน (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2545)

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามวัตถุประสงค์โดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎี และหลักการในการศึกษา โดยเนื้อหาของแบบสอบถาม จะแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์หรือข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวไทยในพระราชวังบางปะอิน ลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวพระราชวังบางปะอิน เป็นสถานที่ท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยมี 2

ด้านคือ ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก โดยเป็นคำถามแบบ Rating Scale

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามให้เลือกตอบและเติมข้อความ เกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษาพระราชวังบางปะอิน โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิดแบบเลือกตอบ และเป็นคำถามปลายเปิด (Open - ended question)

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ จำนวน 1 ข้อ เป็นแบบเติมข้อความ โดยไม่มีการตรวจให้คะแนน เป็นเพียงการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำผลการศึกษาไปปรับปรุงการบริหารด้านการท่องเที่ยวของพระราชวังบางปะอินให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Method) เพื่อศึกษาปัจจัยพื้นฐานกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในพระราชวังบางปะอิน โดยแบ่งลักษณะของการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ทำการศึกษาเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการประกอบของการทำวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการจากการศึกษาค้นคว้าและเก็บรวบรวมข้อมูลจากตำราที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย ภาคนิพนธ์ ตลอดจนเอกสารเผยแพร่ หนังสือพิมพ์ วารสาร และข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

2. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ เป็นข้อมูลที่ผู้วิจัยได้จากการรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของนักท่องเที่ยวชาวไทยในพระราชวังบางปะอินจำนวน 400 คน

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เป็นการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic)

1.1 คำร้อยละ ใช้วิเคราะห์ขนาดของข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ เป็นต้น

1.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และการแจกแจงความถี่ ใช้วัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง เพื่อนำมาใช้เปรียบเทียบกับข้อมูลชุดต่างๆเพื่อแปลความหมายของข้อมูล เช่น ข้อมูลลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ระดับความสำคัญ

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้คู่กับค่าเฉลี่ยเพื่อแสดงลักษณะการกระจายของข้อมูล เช่น ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics)

2.1 ค่า t-test ใช้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่มที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานระหว่างเพศกับพฤติกรรมทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในพระราชวังบางปะอิน

2.2 วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ค่า F-test (Independent sample F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One – Way ANOVA (One – Way Analysis of Variance) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มเมื่อพบว่ามีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการ Fisher’s Least Significant Difference (LSD) หรือ Dunnett T3 (กัลยา วานิชย์บัญชา , 2545)

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินความสัมพันธ์ปัจจัยพื้นฐานกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษา พระราชวังบางปะอิน ได้ข้อค้นพบที่น่าสนใจ ดังนี้

1. ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ จากผลการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 34 ปี มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. รองลงมา มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ถัดมา มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. และมีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย และมีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีตามลำดับ ที่น่าสนใจคือนักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นลูกจ้าง/พนักงานเอกชน รองลงมา มีอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ รองลงมา มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา และมีอาชีพนักธุรกิจ/ประกอบธุรกิจส่วนตัว และมีรายได้เฉลี่ยประมาณเดือน 15,052 บาท

2. ปัจจัยพื้นฐานที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมทางท่องเที่ยวในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของปัจจัยพื้นฐานที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมทางท่องเที่ยว จากผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมทางท่องเที่ยวโดยรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านความต้องการมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมทางท่องเที่ยว ด้านความต้องการโดยรวมอยู่ระดับมากที่สุดในทุกข้อ โดยด้านต้องการชมความสวยงามทางด้านสถาปัตยกรรมอันเก่าแก่และทรงคุณค่าของพระราชวังบางปะอิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 และด้านต้องการชมความงามทางธรรมชาติและหมู่พระตำหนักต่างๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

ด้านสิ่งจูงใจนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการท่องเที่ยว ด้านความพึงพอใจโดยรวมอยู่ระดับมากในทุกข้อ โดย ด้านเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงทางประวัติศาสตร์ไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 และด้านความรู้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีหมู่พระตำหนักให้เที่ยวชมมากมาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 มีค่าในระดับมากที่สุด

ด้านการรับรู้นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการท่องเที่ยว ด้านการรับรู้โดยรวมอยู่ระดับมากในทุกข้อ ยกเว้นด้านได้รับรู้จากโทรทัศน์/วิทยุกระจายเสียง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 ซึ่งมีค่าอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านสภาพเศรษฐกิจนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการท่องเที่ยว ด้านสภาพเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ระดับมากที่สุดในทุกข้อ โดยด้าน สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันมีผลกระทบต่อการเดินทางมาเที่ยวชมพระราชวังบางปะอิน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.40

ด้านสังคมนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการท่องเที่ยว ด้านสังคมโดยรวมอยู่ระดับมากในทุกข้อ โดย ด้านพระราชวังบางปะอินมีภาพลักษณ์ที่ดีในด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 และด้านพระราชวังบางปะอินมีเรื่องราวด้านขนบธรรมเนียมและประเพณีอันเก่าแก่ของไทยที่น่าเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 มีอยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านวัฒนธรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการท่องเที่ยว ด้านวัฒนธรรมโดยรวมอยู่ระดับมากในทุกข้อ โดยด้านพระราชวังบางปะอินเป็นสถานที่ ที่มีข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยที่น่าเชื่อถือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 มีอยู่ในระดับมากที่สุด

3. พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในพระราชวังบางปะอิน จากผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดเห็น ดังนี้

นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว คือ การมาพักผ่อนหย่อนใจ สถานที่ท่องเที่ยว พระที่นั่งวโรภาสพิมาน เป็นจุดที่นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่สนใจมากที่สุด โดยมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย 286 บาท/คน และนักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เดินทางมาด้วยครอบครัว/ญาติ เพื่อท่องเที่ยวในช่วงเวลาวันหยุดปลายสัปดาห์ และกลับมาท่องเที่ยวในอนาคตอีกแน่นอน

4. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ จำแนกตามเพศต่างกัน มีความคิดเห็นพฤติกรรมมาท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการมาท่องเที่ยว ด้านจุดสนใจในการท่องเที่ยว และด้านการค้นหาและเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความคิดเห็นพฤติกรรมมาท่องเที่ยว ด้านช่วงเวลาในการเข้าชม และด้านบุคคลที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

5. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ จำแนกตามอายุต่างกัน มีความคิดเห็นด้านพฤติกรรมมาท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการมาท่องเที่ยว และด้านการค้นหาและเข้าร่วมกิจกรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมมาท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการมาท่องเที่ยวเป็นรายคู่ด้วยวิธี Dunnett's T3 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีพฤติกรรมมาท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการมาท่องเที่ยว แตกต่างเป็นรายคู่กับนักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 31- 40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนพฤติกรรมมาท่องเที่ยว ด้านจุดสนใจในการท่องเที่ยว ด้านช่วงเวลาในการเข้าชม และด้านบุคคลที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางท่องเที่ยว ด้านช่วงเวลาในการเข้าชม และด้านบุคคลที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นรายคู่โดยวิธี LSD พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับนักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 21- 30 ปี, แตกต่างเป็นรายคู่กับนักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 31- 40 ปี, แตกต่างเป็นรายคู่กับนักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 41- 50 ปี, และแตกต่างเป็นรายคู่กับนักท่องเที่ยวที่มีอายุมากกว่า 50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ จำแนกตามระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นด้านพฤติกรรมทางท่องเที่ยว ด้านการค้นหาและเข้าร่วมกิจกรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางท่องเที่ยว ด้านการค้นหาและเข้าร่วมกิจกรรมเป็นรายคู่ด้วยวิธี Dunnett's T3 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมตอนปลายมีพฤติกรรมทางท่องเที่ยว ด้านการค้นหาและเข้าร่วมกิจกรรม แตกต่างเป็นรายคู่กับนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี, แตกต่างเป็นรายคู่กับนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษานอปริญญา/ปวส., กิจกรรม แตกต่างเป็นรายคู่กับนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี, และแตกต่างเป็นรายคู่กับนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนพฤติกรรมทางท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการมาท่องเที่ยว ด้านจุดสนใจในการท่องเที่ยว ด้านช่วงเวลาในการเข้าชม และด้านบุคคลที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางท่องเที่ยว ด้านจุดสนใจในการท่องเที่ยวเป็นรายคู่โดยวิธี LSD พบว่านักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช. มีพฤติกรรมทางท่องเที่ยว

ด้านจุดสนใจในการท่องเที่ยว แตกต่างเป็นรายคู่กับนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษานอปริญญา/ปวส. แตกต่างเป็นรายคู่กับนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี, อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ จำแนกตามอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นด้านพฤติกรรมทางท่องเที่ยว ด้านช่วงเวลาในการเข้าชม ด้านการค้นหาและเข้าร่วมกิจกรรม และด้านบุคคลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางท่องเที่ยว ด้านช่วงเวลาในการเข้าชม ด้านการค้นหาและเข้าร่วมกิจกรรม เป็นรายคู่ด้วยวิธี Dunnett's T3 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีพฤติกรรมทางท่องเที่ยว ด้านช่วงเวลาในการเข้าชม แตกต่างเป็นรายคู่กับนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ, แตกต่างเป็นรายคู่กับนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพลูกจ้าง/พนักงานเอกชน, ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีพฤติกรรมทางท่องเที่ยว ด้านช่วงเวลาในการเข้าชม แตกต่างเป็นรายคู่กับนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานธุรกิจ/ธุรกิจส่วนตัว, แตกต่างเป็นรายคู่กับนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพอื่นๆ (เช่น พ่อบ้าน, แม่บ้าน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนพฤติกรรมทางท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการมาท่องเที่ยว และด้านจุดสนใจในการท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการมาท่องเที่ยวเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีพฤติกรรมทางท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการมาท่องเที่ยว แตกต่างเป็นรายคู่กับนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพลูกจ้าง/พนักงานเอกชน, แตกต่างเป็นรายคู่กับนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานธุรกิจ/ธุรกิจส่วนตัว และนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีพฤติกรรมทางท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการมา

ท่องเที่ยว แตกต่างเป็นรายคู่กับนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพ ลูกจ้าง/พนักงานเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ จำแนกตามรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นด้านพฤติกรรมกรท่องเที่ยว ด้านจุดสนใจในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมกรท่องเที่ยว ด้านจุดสนใจในการท่องเที่ยว เป็นรายคู่ด้วยวิธี Dunnett's T3 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20001-30000 บาท มีพฤติกรรมกรท่องเที่ยว ด้านจุดสนใจในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน เป็นรายคู่กับนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 30001-40000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนพฤติกรรมกรท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการมาท่องเที่ยว ด้านช่วงเวลาในการเข้าชม ด้านช่วงเวลาในการเข้าชม ด้านการค้นหาและเข้าร่วมกิจกรรม และด้านบุคคลที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมกรท่องเที่ยว ด้านการค้นหาและเข้าร่วมกิจกรรม เป็นรายคู่โดยวิธี LSD ว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10001-20000 บาท มีพฤติกรรมกรท่องเที่ยว ด้านการค้นหาและเข้าร่วมกิจกรรม แตกต่างเป็นรายคู่กับนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20001-30000 บาท และนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20001-30000 บาท มีพฤติกรรมกรท่องเที่ยว ด้านการค้นหาและเข้าร่วมกิจกรรม แตกต่างเป็นรายคู่กับนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 30001-40000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9. ปัจจัยพื้นฐานโดยรวมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในพระราชวังบางปะอิน ด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -.194 แสดงว่า มีความสัมพันธ์

กันในระดับต่ำ และเป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม สามารถอธิบายได้ว่า นักท่องเที่ยวมีปัจจัยพื้นฐานโดยรวมมากขึ้น ก็จะทำให้มีพฤติกรรมกรท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในพระราชวังบางปะอิน ด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวลดลง

10. ปัจจัยพื้นฐานโดยรวมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในพระราชวังบางปะอิน ด้านแนวโน้มในการกลับมาเที่ยวซ้ำ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .304 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นักท่องเที่ยวมีปัจจัยพื้นฐานโดยรวมมากขึ้น ก็จะทำให้มีพฤติกรรมกรท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในพระราชวังบางปะอิน ด้านแนวโน้มในการกลับมาเที่ยวซ้ำเพิ่มขึ้น

การอภิปรายผลการวิจัย

1. นักท่องเที่ยวชาวไทยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมกรท่องเที่ยวโดยรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมกรท่องเที่ยวทั้ง 6 ด้านอยู่ในระดับมากทุกข้อซึ่งสอดคล้องกับจุฑายา คำพรรณน (2546) ศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจโดยรวมต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราชอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว และมีความประทับใจต่อสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากที่สุด รองลงมาคือ สถานที่ท่องเที่ยวทางโบราณสถานและประวัติศาสตร์ และสถานที่ท่องเที่ยวทางประเพณีและศิลปวัฒนธรรม ตามลำดับและนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน สถานภาพ

สมรส ภูมิภาคที่อาศัยแตกต่างกัน และมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช

2. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นปัจจัยพื้นฐานกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้ง 6 ด้านแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของเพ็ญลักษณ์ เกตุทัต (2546) ได้ศึกษาถึงทัศนคติและพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวในเกาะเสม็ด ซึ่งศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 15 - 24 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท / รับจ้าง มีรายได้ 24,000 - 37,999 บาทต่อเดือน และมีสถานภาพโสด ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวแตกต่างกัน

3. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีปัจจัยพื้นฐานโดยรวมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวในพระราชวังบางปะอิน ด้านแนวโน้มในการกลับมาเที่ยวซ้ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .304 สามารถอธิบายได้ว่า นักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยพื้นฐานโดยรวมมากขึ้น ก็จะทำให้มีพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในพระราชวังบางปะอิน ด้านแนวโน้มในการกลับมาเที่ยวซ้ำเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทชชะพงค์ อัครพรหมธาดา (2550) ได้ทำการศึกษาความคาดหวังและการรับรู้ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว มีสิ่งจูงใจทางด้านเหตุผล คือ เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ โดยมีโอกาสในการท่องเที่ยววันเสาร์ - อาทิตย์ มาเพื่อเที่ยวชม และมีการบอกบุคคลอื่นเฉลี่ยสูงมาก และการกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้งเฉลี่ยสูงมากเป็นที่น่าสังเกตว่านักท่องเที่ยวไทยนอกจากจะสนใจไปเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวที่มี

ชื่อเสียงแล้ว ยังมีความสนใจท่องเที่ยวประเภทศาสนสถานและศิลปวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ด้วย กล่าวคือ ชอบท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวประเภทวัด และวัง พระที่นั่ง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากคนไทย ยังมีความผูกพันในประวัติศาสตร์ความเป็นมาในอดีต ทำให้คนไทยสนใจท่องเที่ยวไปตามสถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์เป็นพิเศษ

ข้อเสนอแนะ

1. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรมีการประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงาม มีความพร้อมที่จะต้อนรับนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น เช่น พระที่นั่งวโรภาสพิมาน พระที่นั่งไอศวรรย์ทิพยอาสน์ พระที่นั่งอุทยานภูมิเสถียร พระที่นั่งเวหาศจำรูญ พบว่าเป็นสถานที่ที่มีความสวยงามและประวัติความเป็นมาที่น่าสนใจ และเป็นแหล่งเรียนรู้ที่น่าสนใจ

2. หน่วยงานราชการ และเอกชนที่เกี่ยวข้องควรเน้นการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น โดยหน่วยงานราชการ และเอกชนที่เกี่ยวข้องควรกำหนดเป็นนโยบายการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว พระราชวังบางปะอิน มีแผนงานที่ชัดเจน และสามารถนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นรูปธรรมได้

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2546). การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการบริหารการบริการและวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ฉลองศรี พิมพ์สมพงษ์. (2542). การวางแผนและการพัฒนาการตลาดท่องเที่ยว. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- บุญณินดา โสตา. (2544). ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอิสระชาวต่างประเทศที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย. ปรินญาเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ประมุข แก้วเนียม. (2530). รายงานสัมมนาทางวิชาการเรื่องบทบาท ของภูมิศาสตร์กับการพัฒนาการท่องเที่ยว. โดยสมาคม ภูมิศาสตร์แห่งประเทศไทย ร่วมกับวิทยาลัยครูกาญจนบุรี ณ โรงแรมริเวอร์แคว กาญจนบุรี
- ศรีประภา ชัยวรรณ. (2545). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตอุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะช้าง. ปรินญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2538). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา
- สุขญา วัชรารักษ์. (2546). การเปิดรับข่าวสารจากสื่อประชาสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวพระที่นั่งวิมานเมฆ พระราชวังดุสิต. ปรินญาปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยบูรพา
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2546). การบริหารการตลาด กลยุทธ์และยุทธวิธี. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Translated in Thai References

- Chaiworawat, S. (2002). Factors that influence the behavior of tourists from Thailand Ecotourism in national parks Koh Chang. Master of Business Administration (Program in Management) Srinakharinwirot University.
- Jaturongkukul, A. (2003). Marketing management strategies and logistics. Bangkok: Thammasat University.
- Keawniam, P. (1987). Report seminar on the role of geography and tourism development. National Geographic Society Together with Teachers College Kanchanaburi at the River Kwai hotel Kanchanaburi.
- Pimolsompon, C. (1999). Tourismplanning and Marketing development.(1st ed.). Bangkok: Kasetsart University
- Sereerat, S. (2001). Consumer Behavior. (3rd ed). Bangkok: AR Business Place.
- Soda, B. (2001). Factors influencing the selection of tourist attractions independent foreign tourists in Thailand. Master 's degree in Economics (General Management) The Faculty of Economics Chulalongkorn University
- Wanitbancha, K. (2003). Statistical analysis Statistics for the management, administration and research. (6th ed). Bangkok: Chulalongkorn University

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

Watcharapirak, S. (2003). **Exposure to media Information on travel behavior Vimanmaek .Dusit Palace.** Master of Public Administration (**Program in Management**) Burapha University.

Wiwattanaporn, A. (2003). **Factors that influence the travel habits of tourists in Ratchaburi, Thailand.** Master of Business Administration (**Program in Management**) Srinakharinwirot University

Author:

Pongsathorn Komonlatat
Graduate School,
Suan Sunandha Rajabhat University, Bangkok
Tel. 0 2160 1520 Fax. 0 2160 1520